

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

BUITENLAND.

Omtrent Italië heeft men heden meerendeels slechts geruchten. Wat de geruchten zelve aangaat, volgens het een zou er eene verzoening tusschen Turijn en Rome tot stand zijn gekomen; volgens een ander zou men te Turijn aan eene ontbinding van 't Parlement denken, waarop een behoudend kabinet, dat Rome niet als hoofdstad eischte, *Ratazzi* zou vervangen; volgens een derde zou het hof van Weenen te Parijs hebben doen weten, dat, als Frankrijk zijne troepen Rome deed ontruimen, en Koning *Victor* dan niet wilde aannemen van Rome en Venetië af te zien, Oostenrijk aan Italië den oorlog zou verklaren. Al deze geruchten verdienen echter tot heden weinig geloof. Dit schijnt waar, dat Keizer *Napoleon* zijn terugkomst te Parijs heeft uitgesteld en dan kan men des te langer op eenige oplossing van 't Romeinsch vraagstuk wachten.

Te Parijs denkt men, dat Frankrijk aan de Italiaansche regering zal voorstellen, om, voor zoo veel haar betreft, het programma van den Keizer aan te nemen; het zou Koning *Victor Emanuel* vragen of hij zich wilde verbinden, het pauselijk grondgebied niet aan te vallen, en elke onderneming van vrijwilligers daartoe te beletten; — op die voorwaarden zou dan de Keizer de troepen uit Rome terugroepen. Deze schikking zou voor het Italiaansche gouvernement wel aannemelijk zijn, want ondanks het vertrouwen, dat de *Méroude* in zijne zouaven stelt, twijfelt er toch niemand aan, of, zoodra de Franschen Rome verlaten hebben, zullen de Romeinen zich bij Italië aansluiten. Door die schikking zou ook voorkomen worden, dat de Europeesche mogendheden iets aan den paus waarborgden, want daar deze niets toestaat of toegeeft, zullen de mogendheden geen waarborg te geven hebben. Het wereldlijk gezag zal bepaald vervallen, want geene enkele mogendheid zal lust hebben om zich daarvoor in de bres te stellen, dan welligt die, welke er de magt voor missen.

Uit Rome verneemt men, dat dadelijk na de ontvangst van den *Moniteur*, waarin de laatste brief des Keizers aan den Heer *Lavalette* voorkwam, het nationaal comité dien brief heeft laten drukken en verspreiden, met bijvoeging later van het oordeel der Fransche, Engelsche en Italiaan-

sche pers, en met aanbeveling van zich zooveel te rustiger te houden, daar men nu met vertrouwen het nabijzijnd oogenblik kon afwachten, dat de burgers der eeuwige stad geroepen zullen worden, om vrijelijk over de toekomst te beschikken. Overigens waren alle partijen te Rome het eens over de beteekenis der openbaar gemaakte stukken.

Volgens de mededeelingen van den Heer *Lavalette*, Fransch gezant te Rome, zal de Paus wat er ook gebeure, steeds dezelfde houding van lijdelijk verzet blijven bewaren; wat er van de zijde der bevolking en van *Victor Emanuel* ook moge geschieden, hij zou protesteren, doch den loop der zaken niet trachten tegen te houden en Rome niet verlaten.

De Koning van Italië moet aan een der Napelsche Afgevaardigden verklaard hebben, dat men, het koste wat het wil, naar Rome gaan zal.

J. l. Zondag heeft *Victor Emanuel* het decreet geteekend, waarbij aan allen, die aan de laatste krijgsverrigten in Zuid-Italië hebben deel genomen, geheele amnestie is verleend, uitgezonderd aan die manschappen welke van het leger waren gedeserteerd.

Aan dit besluit gaat een rapport des ministers aan den koning vooraf, waarin o. a. voorkomt: De beweegredenen, die de regering genoopt hebben om aan de edelmoedige opwelling van uw hart, sire! wederstand te bieden, bestaan thans niet meer. Het gezag der wetten is bevestigd. Het vertrouwen in uwe openhartige en tevens bedachtzame politiek heeft het ongeduld getemperd van hen, die *Garibaldi* tot rebellie en tot de katastrofe bij *Aspromonte* aangespoord hebben. Men heeft kunnen zien, dat zij, die in uw naam streden, wonderen verrigten; maar dit kon niet meer plaats hebben, toen men met verzaking van pligt, wat ook overigens het doel geweest zij, de wapenen tegen uwe regten keerde. Thans is Italië gerustgesteld, en, zich de diensten herinnerende door *Garibaldi* bewezen, wenscht het zijne dwaling te vergeten. Die wensch des lands vindt weérklank bij alle vrienden der vrijheid en eenheid van Italië. Toen er tegen de rebellen gestreden moest worden, heeft het kabinet de krachtigste maatregelen voorgesteld. Thans, nu alle gevaar geweken is, wordt het de tolk van den edelmoedigen wensch die vergiffenis vraagt.

Het ministerie had gaarne de amnestie tot allen uitge-

strekt gezien; maar de noodzakelijkheid, om het besef van plicht bij het leger gaande te houden, gedooft niet dat hierin ook de soldaten des legers begrepen worden. De eer van het vaandel verbiedt, hun die gunst toe te staan.

Een Italiaansch blad bevat het volgende over *Garibaldi*: „Hij ligt in zittende houding op zijn leger, den rug tegen luchtkussens geleund. Het verwonde been rust op een zamenstel van verbanden enz. en is zeer vermagerd. De wond, die aan de binnenknokkel van het voetgewricht zich zwartachtig voordoet, is ongeveer twee pinkleden diep en voortdurend in ettering. Het bovengedeelte van het voetgewricht is nog gezwollen, maar veel minder dan vroeger. De Generaal heeft steeds zijn rood hemd aan. Zijn gelaat is niet veranderd, alleen wat vermagerd aan de slapen en wat bleek.”

N. Amerika levert heden weder eenige belangrijke berigten. Eerstens hebben de Noordelijken getracht de Potomac weder over te trekken, maar zij zijn door de Zuidelijken teruggeslagen; de voordeelen der Unietroepen hebben zich in den laatsten tijd slechts bepaald bij het terugdringen der rebellen tot achter de Potomac. De Zuidelijken hebben dien ten gevolge weder eene voorwaartsche beweging gemaakt over genoemde rivier, en in het congres te Richmond is door een der leden het voorstel gedaan, om tengevolge der laatst behaalde voordeelen afgevaardigden naar Washington te zenden, ten einde over een billijken vrede te onderhandelen. Het Noorden schijnt echter weinig tot inschikkelijkheid gezind; de gouverneurs der staten zijn bijeen gekomen om aan te dringen op ernstiger voortzetting van den krijg. Als een gevolg daarvan mag men wel de tijding beschouwen volgens welke bij Presidents besluit *aan alle slaven in de oproerige staten met 1 Jan. de vrijheid wordt verleend, terwijl al de staten der Unie in staat van beleg zijn verklaard.*

Die beide besluiten zijn van overwegend belang. De krijg in N.-Amerika neemt thans eerst zijn wezenlijk karakter aan; de afschaffing der slavernij wordt het doel van den oorlog en nu dat doel openbaar is aangekondigd, zal eensdeels de opgewektheid bij velen in 't Noorden vóór den oorlog toenemen, anderdeels de sympathie van Europa voor de zaak der Unie den meest billijken grond erlangen. Welke invloed de vrijverklaring der slaven overigens in het Zuiden zal hebben is niet te voorzien; tot dusverre hebben de slaven zich gekenmerkt door eene getrouwheid aan hunne meesters, die zonderbaar mogt heeten. Of dit ook nu het geval zal blijven, nu de vrijheid hun is voorgespiegeld, valt te betwijfelen. Dat thans met vernieuwde belangstelling nadere berigten uit Amerika worden verwacht is duidelijk.

Als een nieuw bewijs, dat de strijd in Noord-Amerika door de bevolking lang niet algemeen wordt begeerd, deelen wij nog de volgende beschouwingen van een koopman uit New-York mede:

„Het is zeer eenvoudig, eene berekening te maken van de kosten, die zulk een strijd vereischt, en wanneer wij die in ronde cijfers op vijf en twintig honderd millioen guldens schatten, overdrijven wij die niet. Maar het is onmogelijk te berekenen, de verwoesting, door zulk een guerilla-oorlog teweeg gebracht; het bloed van zoovele broeders; de menigte tranen om gevallenen geschreid!

Deze vijf en twintig honderd millioen guldens verkregen door het uitgeven van schatkistbiljetten, die geene werkelijke waarde hebben, maken een schuld uit, die voornamelijk op het volk drukt, en nimmer afbetaald zal kunnen worden. Het Noorden zal dus zwaar moeten boeten en voor immer gebukt gaan onder een schuldenlast, waarvan het niet ontheven zal kunnen worden. Hooge belastingen worden thans reeds geheven, en deze kunnen nauwelijks den interest van dit kapitaal voldoen, een interest die ruim

7 percent en dus hooger dan in eenig land op de wereld is. Het land is echter rijk aan hulpmiddelen en immer aangroeiende in waarde; ontzettende landstreken zijn nog onbebouwd en leveren nog geene vruchten op; er zou dus eenig uitzigt op eindelijke schuldafdoening kunnen bestaan, maar alvorens het daartoe komen zal, zullen andere stormen over de Unie losbreken, nieuwe oorlogen losbarsten, groote sommen besteed moeten worden en Amerika zal gelijk staan met vele rijken in Europa, waarover het zoo dikwerf gespot heeft.

Toen de regering te Washington, naar oud gebruik, vast- en boetdagen uitschreef, om zege en kracht in den oorlog van Boven af te smeeken, werden te gelijker tijd op groote schaal de strijdmiddelen in werking gebracht om den broeder te verdelgen, die niets anders vroeg dan zijne regten. Washington, de stichter der Unie, voorspelde reeds, dat, indien ooit eenig deel des lands de overhand verkreeg, de anderen zich zouden afscheiden. President Lincoln en zijne aanhangers begrepen dit echter anders en zij houden een oorlog vol, onder het voorwendsel van het behouden der grondwet. Maar, toen het Noorden een leger verzamelde, om de gescheiden staten tot het *Bondgenootschap* te willen dwingen, toen was de constitutie, die vrije staten verbond, reeds ten eenenmale geschonden.”

Karakteristiek voor den treurigen toestand, welken de burgeroorlog in Amerika veroorzaakt, is dat de broeder der echtgenoot van den president *Lincoln* als generaal der Zuidelijken sneuvelde, en dat de generaals *Mac Clellan* en *Halleck* de echtgenoot van den president hebben aangeklaagd, dat zij de plannen voor de militaire operatie der bondstroepen aan de Zuidelijken heeft verraden.

Te Novogorod zijn de feesten bij gelegenheid van de viering van het 1000jarige bestaan des Russischen rijks afgeloopen. De Czaar heeft de boeren daar tot gematigdheid opgewekt, gelijk de grootvorst te Warschau den Polen tot meerdere gedweehheid tracht te brengen; de welwillende pogingen van den grootvorst hebben echter tot dusverre nog weinig goede resultaten gehad.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Naar men zegt zouden de Doesborghsche H. H. Predikanten bij de Hervormde, de Luthersche, en de Christelijk Afscheiden Gemeente, alsmede de Pastoor der R. K. Gemeente, en ook *„der Joden Meester”*! één adres aan den Raad der Gemeente Doesborgh hebben ingezonden, houdende verzoek om, ter wille van godsdienst en zedelijkheid, de kermis binnen de Gemeente Doesborgh af te schaffen.

Dezer dagen is door een arbeider, bezig zijnde met spitten in de tuin van den winkelier v. E te Elten, een geraamte van een man opgedolven, liggende tusschen twee planken. Aangezien voor ruim een jaar aldaar een nog al gefortuneerd persoon uit Oost-Indië is komen wonen, maar eensklaps spoorloos verdwenen was, zoo vermoedt men dat deze twee zaken met elkander in een naauw verband staan.

Te Zwolle wordt de zaak van den diefstal behandeld, waardoor een handelaar zoo in 't groot werd beroofd, dat hij, daar men zijne waren zeer goedkoop onder 's hands verkocht en die weder tegen lage prijs in winkels te koop aanbod, de konkurrentie tegen zijne eigene bij hem gestolen goederen niet kon volhouden!

Ongeveer een jaar geleden verloor een geacht ingezeten van Gorinchem, de heer *M. de G.*, eene portefeuille met f 8000. Den 3. dezer is bekend geworden, dat de dienstmaagd van den koffijhuishouder *Lobri*, te Vlissingen, is aangehouden, beschuldigd van de portefeuille te hebben gestolen. Nog een groot gedeelte van die som zou bij haar

zijn gevonden. Nader verneemt men, dat ook hare moeder gearresteerd is.

Als eene bijzonderheid verneemt men, dat de 92jarige heer *D. L. de Ridder*, aan de Greb, op den eersten dag van de opening der jagt 1 haas en 2 konijnen geschoten heeft.

In de vorige week heeft te 's Hage het volgende ongeluk plaats gehad. Een dragonder op een avond met zijne geliefde wandelende, scheen geen genoegen te hebben in het Malieveld; zij begaven zich dus verder in het bosch. Ten gevolge van de opgekomen zware duisternis moeten zij in het water gestort zijn; althans de dragonder weet zich te herinneren, dat hij in het water gelegen heeft, maar wat met zijne geliefde verder is gebeurd, schijnt hij, wegens den staat van dronkenschap waarin hij verkeerde, niet meer te weten. Deze zaak heeft dit treurig gevolg opgeleverd, dat het meisje, eerst drie dagen later levenloos uit eene sloot in het bosch is opgehaald.

De *Santé Universelle* geeft het volgende middel tegen de fijt: Zoodra men pijn of kloppingen in den vinger gevoelt, de gewone voorloopers van de fijt, en bemerkt dat de oppervlakte rood wordt, het bewijs van inwendige ontsteking, dan moet men den zieken vinger met een pleistertje, bestreken met Napolitaansche zalf, bedekken, maar zoo, dat de zalf vlak op den nagel komt.

— Als een bewijs van de krijgstucht in N.-Amerika verhaalt men, dat bij de laatste krijgsoperatiën in Virginië een kolonel een muzikant voorbij kwam rijden, die een zware Turksche trom droeg. De muzikant verzocht den kolonel af te stijgen: „Maar, mijn vriend,” zeide de kolonel, „dit paard behoort mij”. — „Dat weet ik wel — was het wederantwoord — maar onder krijgsmakkers is alles gemeen.” — „Maar weet gij wel, dat gij tot uw chef spreekt?” — „Volstrekt niet, maar het schijnt, dat gij denkt, door uw rang het regt te hebben mij als mindere te beschouwen.” — „Neen, ik weet zeer goed, dat wij gelijken zijn, maar ik heb mijn paard noodig om mijn dienst als kolonel te doen.” — „En aangezien gij geen zwaren trommel hebt te dragen en reeds lang genoeg op uw paard hebt uitgerust, zoo is het thans mijn beurt.” De kolonel scheen zoo overtuigd te zijn door deze redenering, dat hij afstapte en onder luid gelach der soldaten zijn paard aan den trommelslager afstond. Deze heeft de beleefdheid niet gehad, het paard aan den eigenaar terug te zenden.

Een apostel der Mormonen, zendeling van het Zoutmeer, is te Parijs gekomen, om bekeeringen te maken. Hij heeft daartoe de *Gedenkschriften van een Mormoon* uitgegeven. Onder meer treft men daarin de uitkomsten aan eener telling, in een der kerkgemeenten dier sekte gedaan, waaruit blijkt, dat zij telde: mannen die zeven en meer vrouwen hebben 387; mannen met vijf vrouwen 730; mannen met vier vrouwen 1106, mannen met minder dan vier vrouwen 1400. Te Parijs zou men eerder vrouwen vinden die er evenveel mannen op nahouden.

Voor eenige jaren nam een Schot afscheid van zijne jeugdige bruid, ten einde zijn fortuin in Indie te gaan beproeven. Lang, zeer lang duurde het, eer hij er toe kon besluiten, haar te laten nakomen, ten einde met haar te huwen. Als een echte Noord-Brit, bleef hij haar toch getrouw, en bewaarde haar beeld in zijn hart. Met zijne promotie wilde het in den beginne maar in het geheel niet vlug van de hand. Langzaam bleek echter ook hier zeker te gaan. Het zij dan bij lange tusschenpozen, eerst werd hij kapitein, en vervolgens majoor. Nu kon hij gaan trouwen. Ook had hij het middenpunt van 's menschen leeftijd reeds overschreden. Aan de achtervolgende afnemering van zijn jeugdig leven reeds gewend, vergat hij voor het overige, dat de vlugge wiken des tijds ook tevens zijne jeugdige geliefde haar invloed zouden hebben kunnen doen gevoelen, en verwachtte dus in haar nog hetzelfde weer te vinden, dat hem eenmaal in geestdrift had vervoerd. Op zijn verzoek kwam zij thans naar Indië, vergezeld door hare nicht, die er nu juist zoo uitzag, als haar tante, — des majoor's

bruid, — er voorheen had uitgezien. Op het vernemen van de aankomst van het schip, ijde de majoor naar boord van het vaartuig, dat hem zijne verloofde in de armen stond te voeren, en herkende terstond het blozende meisje weer, dat hem zoo levendig in de gedachten was gebleven, „O mijne dierbare, mijne eenige *Marie!*” Met dien uitroep klemde hij haar aan zijn hart. „Halt wat!” riep echter plotseling en tot zijne niet geringe ontzetting eene bejaarde dame, die er bij stond: „dat is uwe *Marie* niet, maar ik ben het, en waarlijk nog jong genoeg voor zulk een grijzen snorrebaard als gij!” De majoor had zich vergrepen, en moest wel goed- of kwaadschiks, tegen wil en dank, de regte *Marie* tot zijne vrouw nemen. Of deze hare nicht bij zich heeft gehouden, weten wij niet. De majoor had in allen gevalle *wel* gewenscht, zich *niet* te hebben vergrepen.

Ingezonden Stukken.

De lezers van dit blad zullen zich kunnen herinneren, dat voor eenigen tijd, onder het rubriek „ingezonden”, iets vermeld is van klagten, zooals het in dat ingezonden stuk heette, door den kerkeraad te Ellekom, ingebracht, tegen den predikant. Het is geweest in N°. 21 van dezen jaargang, uitgegeven Woensdag den 21 Mei.

Men is nu in de gelegenheid iets omtrent den verderen loop dier zaak te berigten.

Na dat vroeger reeds aan de drie aanklagers, — niet den kerkeraad — was berigt, dat de andere klagten waren ter zijde gelegd, als reeds vroeger door het Klassikaal Bestuur afgewezen, of nu door den beklagde genoegzaam wederlegd, is nu onlangs aan diezelfde aanklagers ook antwoord geworden omtrent de laatste; deze was, dat de predikant inzage zou weigeren der notulen, betreffende eene schuld van f 100 's jaarlijks, waarvoor hij zich ten behoeve der diakonie verbonden zou hebben, en op die wijze zich aan die verpligting zou onttrekken.

Uit dat antwoord dat ook onder ons oog is geweest, blijkt: dat die inzage niet geweigerd, maar gereedelijk verleend is; — dat het Klassikaal Bestuur, na eigene lezing dier notulen, tot de overtuiging gekomen is, dat geen bewijs voor die schuld te geven is; — dat daarin slechts gewaagd wordt van eene voorwaardelijke aanbieding, uit naam van ongenoemde personen, om in te staan voor het nadeel, dat de diakonie van Ellekom zou kunnen belooopen, wegens het mogelijke verlies van den uitgang uit de Valeweerd.

Dat echter, indien ook al die aanbieding mogt behelzen, wat de beschuldigers daaruit meenden te kunnen afleiden, het bewijs dat de uitgang uit de Valeweerd werkelijk door de diakonie van Ellekom verloren is, geenszins geleverd is

Het Klassikaal Bestuur heeft deswegens besloten: aan de beschuldigers te kennen te geven, dat zij zeer berispelijk hebben gehandeld door van eene stellige schuld des predikants te gewagen, terwijl dat verlies door niets geconstateerd is, — hen vermaand zich van verdere onbewezene insinuatien te onthouden, — en den hoogst ongepasten toon gegispt, waarop die aanklagers op den eisch om bewijs voor die aanklagt te leveren, aan het kerkelijk bestuur hebben geantwoord.

Het publiek kan, des gezind, uit deze inlichting, voor welke gegrondheid men kan instaan, oordeelen over het gehalte en de bedoeling van zulke klagten.

ADVERTENTIEN.

BESTUUR DER DOMEINEN.

De Ontvanger der Registratie en Domeinen te *Doesborgh*, zal op Donderdag den 16 October 1862, voormiddags elf ure, ten huize van den Kastelein HEIJTING in de *Waag* te *Doesborgh*, ten overstaan van den Notaris Mr. R. W. J. KETJEN te *Doesborgh*, in het openbaar voor den tijd van zes jaren verpachten:

Het GRASGEWAS van de vestingwerken van *Doesborgh* en de VISSCHERIJ in de grachten dier vesting.

Informatien zijn te bekomen ten kantore van voormelden Notaris en van den Ontvanger der Registratie en Domeinen voornoemd.

CARBASIUS.

VERKOOP VAN EEN HEEREN-HUIS.

De Notaris DE KRUIFF te Voorst, zal, op den 21 October en 4 November e. k., telkens om 12 uur, in het Wapen van Gelderland aldaar, veilen en verkoopen:

Een voor weinige jaren nieuw gebouwd, solied Heerenhuis, bestaande uit ruim, geplafoneerd Onderhuis, ingerigt voor Badkamer, Keuken, Kelders, Mangelkamer enz. en uit Bovenwoning met 7 ruime Kamers, 2 en suite, allen behangen en geplafonneerd, voorts Knechtskamer, Koetshuis, Stalling, Tuin enz. Het Huis c. a. is riant, goed ingerigt, staande in het dorp Voorst, onmiddelijk aan den straatweg van Zutphen op Deventer en Apeldoorn, dadelijk te aanvaarden en dagelijks te zien van 10 tot 3 uur, mits vooraf belet vragende. Informatiën bij genoemden Notaris, brieven franco.

De ondergeteekende maakt bekend, dat bij hem verkrijgbaar was

Beste Portlandsche CEMENT,

à f 9.— per VAT van circa 300 Ned. ponden, op drie maanden crediet en tegen f 8.75 à contan. De CEMENT is uit de Fabrick van de Heeren BEVAN en STURGES te Londen, wier fabriekaat op de Londensche tentoonstelling bij voorkeur als het beste is geroemd, en waarvan in het *Algemeen Handelsblad* meermalen melding wordt gemaakt.

B. J. LEVERMAN,
Mr. Steenhouwer en Metselaar.

MARKTBERICHTEN.

AMSTERDAM, den 6 October 1862.

2½ Ct. Nederl.	64½
4 " " "	99½
2 " Spanje	45½
3 " " binnenl.	49½
3 " Portugal 1856/1860	45½
5 " Russen 1828/29	100½
5 " " Stiegl. 6e Serie	91½
5 " Oostenrijk Metall.	54½
5 " " National	62½
5 " " Amsterd.	75½

Koers van het Geld: Beleening 3, Prolongatie 3, Disconto 3½ pCt.
Prijzen der Coupons: Metall. f 23.47½; Dito Nat. f 28.80; Diverse Engelsche per L f 11.67½; 3 pCt. Eng. Russ. L f 11.67½; Fransche f 55½; Belg. f 55½; Pruis. f 34½; Hamb. Russen f 33½; Russen in Z. R. f 33½; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f 27½; Napelsche f —; Spaansche f —; Amerikaansche Dollars f 1.88.

GRONINGEN, den 3 October 1862.

68 P. Jarige Tarwe f 8.60 à f 9.00. 68 P. Nieuwe dito f 8.00 à f 8.40. 72 P. Dito dito f 9.00 à f 9.50. 68 P. Dito witte f 8.30 à f 9.50. 62 P. Nieuwe Rogge f 6.50. 66 P. Dito f 7.30. 68 P. Buitenlands f 7.40. 64 P. N. Grijze Boekweit f 5.80. 62 P. Dito f 5.75. 62 P. N. Zw. Z. dito f 5.65. 68 P. Dito f 6.90. 50 P. N. Winter Garst f 4.15. 54 P. Dito f 5.10. 60 P. N. Knobbe Garst f 6.00. 46 P. N. Dikke Haver f 3.50 à f 3.75. 50 P. Dito f 3.95 à f 4.10. 36 P. Witte Voer Haver f 2.90. 40 P. Dito f 3.30 à f 3.40. 38 P. Zw. Voer f 3.00. 40 P. Dito f 3.50. Paardeboonen f 6.00 à f 6.60. Gort (grove) f 9.00 à f 9.20. Dito (puik) f 9.25 à f 9.75. Dito (parel) per 100 N. P. f 12.00 à f 14.00. Koolzaad f 14.00 à f 15.75. Geel Mosterzaad f 9.00 à f 12.50. Raapolie f 45.75. Lijnolie f 00.00. Raapkoeken 1040 stuks f 94.00. Lijnkoeken 104 stuks f 00.00 à f 00.00.

ARNHEM, den 3 October 1862.

N. Tarwe f 9.50 à 12.50. Rogge f 7.10 à 8.00. Boekweit f 5.80 à 6.60. Garst f 5.00 à 6.00. Z. Haver f 3.90 à 5.00. L. Haver f 3.60 à 4.00. Witte Boonen f 00.00. Duivenb. 9.00. Gr. Erwtten f 00.00 à 00.00. Wikken f 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten f 0.00 à 00.00. Graauwe Erwtten f 9.75 à 10.00. Aardappelen f 1.20 à 1.60. Boter 100 à 116 Centen het N. Pond.

ROTTERDAM, den 6 October 1862.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 270 à 372. Dito dito Nieuwe f 270 à 345. Vriesche f 000 à f 000. Roode Bovenl., Geld. en Limb. f 310 à 345. Roode Rijn en Kleefsche f 330 à 360. Roode Pommersche en Mecklenb. f 335 à 370. Roode Holsteinsche en Deensche f 310 à 330. Bonte Pools. f 330 à 380. Witbonte Poolsche f 340 à 390.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 210 à 231. Bovenl., Overijssel., Maas en Rijn f 000 à 000. Pommersche en Mecklenb. f 215 à 250. Holsteinsche en Deensche f 200 à 220. Pruisische f 215 à 240. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 190 à 225. Russische (gedroogde) f 215 à 245.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 117 à 138. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 75 à 108.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 170 à 185. Steenbergs. en Rozendaals. f 175 à 185. Leursche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 170 à 180. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 170 à 190. Holsteins. en Deensche f 170 à 190. Fransche f 150 à 165.

DOESBORGH, den 4 October 1862.

N. Tarwe f 9.00 à 11.50. Rogge f 7.00 à 7.60. Boekweit f 5.75 à 6.50. Garst f 5.00 à 5.50. Haver f 3.40 à 4.00. Aardappelen f 1.25 à 1.50. Boter 90 à 96 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 2 October 1862.

N. Tarwe f 9.60 à 11.00. Rogge f 6.75 à 8.00. Boekweit f 5.25 à 6.00. Garst f 5.00 à 5.50. Haver f 3.75 à 4.50. Boter f 16.50 à 20.75. Aardappelen f 1.40 à 1.70.

DEVENTER, den 3 October 1862.

Tarwe f 9.00 à 11.00. Rogge f 7.00 à 7.75. Boekweit f 6.00 à 6.75. Garst f 5.00 à 5.75. Haver f 3.50 à 4.25. Boter 1e soort f 20.00 à 22.00. 2e soort f 15.50. 3e soort f 00.00.

DOETINCHEM, den 2 October 1862.

N. Tarwe f 10.00 à 11.25. Rogge f 7.00 à 7.50. Boekweit f 6.00 à 6.60. Aardappelen f 1.30 à 1.75. Boter 90 à 94 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Zondags, Dingsdags & Donderdags, des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen & Amsterdam, Maandags, Woensdags & Zaturdags, des nademiddags circa 12½ uur.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Zaturdags des voormiddags circa 9 uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Woensdags 's morgens circa 8 uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Van DOESBORGH:

Naar Utrecht & Amsterdam den 18 October. Naar Rotterdam den 15 October. Naar Zutphen & Deventer den 10 October. Naar Nijmegen den 11 October.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 10 Oct. 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 11 Oct. 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 9 October 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.